

Dosarul nr. 2ra-1494/20

Prima instanță: Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni (jud. M. Juganari)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M.Guzun, G.Dașchevici, V.Clima)

Î N C H E I E R E

25 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Natalia Nazîp,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Maria Nazîp
împotriva Nataliei Nazîp, intervenient accesoriu Direcția Generală Asistență Socială și
Protecție a Familiei a Consiliului raional Ialoveni cu privire la evacuarea forțată din
bunul imobil fără acordarea unui alt spațiu locativ, repararea prejudiciului moral și
încasarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 3 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 4 decembrie 2018, Maria Nazîp a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Nataliei Nazîp, intervenient accesoriu Direcția Generală Asistență Socială și
Protecție a Familiei a Consiliului raional Ialoveni cu privire la evacuarea forțată din
bunul imobil fără acordarea unui alt spațiu locativ, repararea prejudiciului moral și
încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că la xx xxxxxx xxxx Nazîp Tudor și Nazîp (Bortă)
Natalia s-au căsătorit, eveniment trecut în registrul de stare civilă sub nr. xx din aceeași
dată. Din căsătoria acestora au rezultat doi copii - Xxxx Xxxxx, născut la xx xxxxxxx
xxxx și Xxxxx Xxxxx, născut la xx xxxx xxxx.

În anul 2009, Natalia Nazîp a trecut cu traiul pe adresa or. Xxxxxxx, str. Xxxxx
xx, unde a locuit împreună cu fiul reclamantei Nazîp Tudor. Căsătoria încheiată între
Nazîp Tudor și Nazîp Natalia, a fost desfăcută la xx xxxx xxxx.

După desfacerea căsătoriei și până în prezent, Natalia Nazîp continuă să locuiască
în imobilul situat pe adresa: or. Xxxxxxx, str. Xxxxx xx, cu numărul cadastral
xxxxxxxxxxx, ce aparține cu drept de proprietate în exclusivitate ei, Maria Nazîp în baza
Certificatului de moștenitor legal nr. xxx din xx xxxxxx xxxx, înregistrat în Registrul
bunurilor imobile la xx xxxxxxx xxxx, necătfînd la faptul că un acord în acest sens de
la reclamantă nu a primit.

În acest imobil au dreptul să locuiască și sunt înscriși – Maria Nazîp (mama), fiul
mai mare – Tudor Nazîp și fiul mai mic – Andrei Nazîp.

A afirmat că de la începutul anului, relațiile dintre ea și Natalia Nazîp s-au răcit considerabil, deoarece a început să insiste asupra faptului ca pîrîta să plece din locuința sa, iar aceasta la rîndul ei cu vehemență se împotrivesc.

Se insistă, deoarece, fiul Andrei Nazîp are un copil minor, născut la xx xxxxxx xxxx, iar la moment soția acestuia este însărcinată și urmează să nască în xxxxxx xxxx. Trei persoane vor fi nevoite să locuiască într-o singură odaie din acest imobil, inclusiv un nou născut.

Fiul său mai mare Tudor Nazîp s-a recăsătorit, iar soția acestuia la xx xxxxxx xxxx a născut. Respectiv, acesta nu poate veni la el acasă să locuiască, fiind prezentă fosta soție și totodată fizic nu are unde, deoarece acest spațiu este ocupat de pîrîta Natalia Nazîp, situație în care este și ea Maria Nazîp, care la fel nu are unde să locuiască, fiind forțată să stea într-o șură, casa de vară improvizată și într-o cameră din casă cu suprafața totală de xx m², care plus la toate nu este încălzită.

Sușține că imobilul din str. Xxxxxx xx, or. Xxxxxxx are suprafața totală de locuit de xx.x m² și este compus din trei odăi, o bucătărie, un coridor, o baie și un bloc sanitar. Baia și blocul sanitar nu sunt finisate și nici racordate la apă, deci, fiind imposibil de folosit.

Natalia Nazîp a ocupat două camere și un coridor din această casă și plus la toate, nu permite să fie efectuată reparația în blocurile sanitare, a instalat o lăcată nouă la ușa de intrare astfel creîndu-i impedimente în propria casă. Atunci când pleacă de acasă, aceasta închide toate ușile și totodată deconectează pompa cu apă cu ajutorul căreia bateriile din camera fiului său mai mic sunt alimentate cu apă fierbinte, astfel ca nora însărcinată și cu copil mic să îndure frig pe timp de iarnă. La fiecare rugămințe de a elibera imobilul ce-i aparține cu drept de proprietate, Natalia Nazîp creează situație de conflict și certuri și cheamă poliția sau o înregistrează pe telefonul mobil ca ulterior să o șantajeze.

A menționat că Nataliei Nazîp i s-a propus un apartament cu două odăi în or. Xxxxxxx, aproape de instituția de învățământ a copiilor, unde chiria urma să fie achitată de către fostul soț, însă aceasta fără motiv a refuzat, invocând că propunerea urma să fie făcută în scris.

La 6 noiembrie 2018 în adresa pârâtei Natalia Nazîp a fost expediată o cerere prealabilă, care a fost recepționată de către aceasta la data de 8 noiembrie 2018, prin care acesteia i s-a oferit un termen de 10 zile calendaristice din momentul recepționării să se conformeze cerințelor și să plece din casă, iar în caz contrar se va adresa instanței de judecată cu cerere privind apărarea dreptului său de proprietate, prin evacuarea din imobil a pârâtei împreună cu toți membrii de familie, inclusiv și bunurile ce îi aparțin fără acordarea unui alt spațiu locativ.

A relatat că este născută în anul xxxx, fiind în etate, însă în legătură cu acțiunile ilegale ale pârâtei zilnic suportă suferințe xxxxxx, exprimate prin xxxxxx și xxxxxx suportat, xxxxxx, xxxxxx general, emoții xxxxxx, incomodități, xxxxxx și xxxxxx, epuizarea și înrăutățirea xxxxx xxxxxx, cauzate de conflictele permanente.

A solicitat Maria Nazîp admiterea acțiunii, evacuarea Nataliei Nazîp împreună cu toți membrii familiei Xxxxx Xxxxxxx și Xxxxxx Xxxxxx, inclusiv și bunurile ce îi aparțin, fără acordarea unui alt spațiu locativ, din bunul imobil amplasat în or. Xxxxxx, str. Xxxxxx xx, cu numărul cadastral xxxxxxxx.xxx și repararea prejudiciului moral cauzat în mărime de 100 000 de lei, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 12 iulie 2019 a Judecătoriei Hîncești sediul Ialoveni acțiunea a fost admisă parțial, s-a dispus evacuarea Nataliei Nazîp împreună cu membrii familiei Xxxxx Xxxxx și Xxxxxx Xxxxxx, precum și bunurile ce le aparțin din bunul imobil cu

numărul cadastral xxxxxxxx.xxx, amplasat în or. xxxxxxxx, str. xxxxxxxx, nr. xx ce aparține cu drept de proprietate Mariei Nazîp, fără acordarea unui alt spațiu locativ. S-a respins ca neîntemeiată pretenția înaintată de Maria Nazîp către Natalia Nazîp cu privire la încasarea prejudiciului moral în sumă de 100 000 lei. S-a încasat de la Natalia Nazîp în beneficiul Mariei Nazîp cheltuielile de judecată în mărime de 100 de lei, constituite din taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 6 000 de lei.

Prin decizia din 3 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Natalia Nazîp și s-a menținut hotărârea din 12 iulie 2019 a Judecătoriei Hîncești sediul Ialoveni.

În favoarea acestei soluții instanțele ierarhic inferioare au indicat ca fiind întemeiată acțiunea înaintată de Maria Nazîp, or, respingerea acțiunii ar constitui o ingerință în dreptul proprietarului „Bunului” de a se bucura de o posesie netulburată și pe cale de consecință o încălcare a art. 1 al protocolului adițional nr. 1 al CEDO

Actele cauzei nu denotă că mama copiilor Xxxxx Nazîp și Xxxxx Nazîp, pîrîta Natalia Nazîp și tatăl copiilor Tudor Nazîp ar fi în imposibilitate de a munci și de a crea copiilor lor condiții adecvate de trai. Faptul că aceștia până la moment nu au reușit să asigure copiilor un spațiu locativ nu poate fi imputat reclamantei Maria Nazîp, or sarcina de a asigura copiii cu spațiu locativ nu revine bunicii Maria Nazîp, dar părinților copiilor, care sunt apti de muncă.

La 4 septembrie 2020, Natalia Nazîp a declarat recurs împotriva deciziei din 3 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea cererii de recurs a indicat că instanțele ierarhic inferioare nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, fiind aplicate eronat, selectiv și pîrtinitor norma materială și a fost încălcat dreptul său la un proces echitabil.

A menționat că la examinarea cauzei, instanțele de judecată au ignorat obligația asumată de statul Republica Moldova în fața organismelor internaționale, potrivit cărora toate sancțiunile care privesc copii, întreprinse de instituțiile de asistență socială, publice sau private, de instanțele judecătorești, autoritățile administrative sau de organele legislative, interesele copilului vor prevala.

A solicitat Natalia Nazîp, admiterea cererii de recurs, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca fiind neîntemeiată.

Examinând admisibilitatea recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 21 septembrie 2020, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței. Până la examinarea cererii de recurs, intimații nu au depus referință.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând temeiurile invocate în cererea de recurs declarată de Natalia Nazîp în raport cu materialele cauzei civile, consideră că acesta este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 3 iunie 2020, care a fost expediată în adresa participanților la proces la data de 7 iulie 2020 (f.d.170).

Astfel, calea de atac în ordine de recurs a fost demarată la data de 4 septembrie 2020 de către Natalia Nazîp în interiorul termenului legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Natalia Nazîp, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, argumentele invocate de Natalia Nazîp în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurente este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelor încălcări esențiale sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

La caz, criticile invocate de Natalia Nazîp nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurente cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de ilegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor.

Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

Or, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurenței, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul său cu soluția dată de instanța de apel, iar criticile invocate în recurs nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către Natalia Nazîp.

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmerts împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil și consideră că, recursul declarat de Natalia Nazîp, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În temeiul art. 270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Natalia Nazîp.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Mariana Pitic

Nicolae Craiu